

Yüksek Tuzlu Ortam Bitkileri **Halofitler**

Tuzlu alanlar canlıların yaşamasının zor olduğu yaşam alanlarıdır. Topraktaki tuz oranı bitkilerin suyu ve diğer besleyici mineralleri topraktan almasını çok zorlaştırır. Bazı bitkiler çeşitli fizyolojik ve morfolojik özellikler geliştirerek buna uyum sağlamıştır ve fotosentez hızları çok yüksektir. Boyları 50 cm'den daha kısadır, yaprakları körelmiş ya da çok küçülmüştür, kalındır ve tüylerle kaplıdır. Böylece kuraklıktan ve güneş ışınlarının yakıcı etkisinden korunurlar. Bazılarının yaprakları kaktüslerdeki gibi su depolayacak biçimdedir. Halofitler tuzlu ortama o kadar iyi uyum sağlamıştır ki tuz konsantrasyonunun azaldığı durumlarda büyümeleri yavaşlar. Tuz yoğunluğunu seyreltik düzeyde tutmayı sağlayan etli

(sukkulent) yaprakları ve gövdeleri, su almalarını sağlayan yüksek iyon yoğunlukları, su almayı devam ettirecek bazı organik bileşikler sentezleyebilmeleri, tuzun bitki hücresinin bir organeli olan kofullarda (vakuol) tutulması ve tuz keseleriyle dışarı atılması, halofitlerin tuzlu yerlere uyum sağlamasının nedenleri arasındadır.

Halofit bitkiler genel olarak sodyum klorür içeren tuzlu yerlerde yaşar. Bununla birlikte tuzluluğun % 0,3-20 arasında olduğu topraklarda da yaşayabilirler. Ancak en uygunu tuzluluğun % 2-6 olduğu topraklardır. Tohumlar ise genellikle yağışın olduğu, topraktaki tuz oranının % 0,2'nin altına düştüğü zamanlarda çimlenir.

Deniz börülcesi, karakoruğu (*Salicornia sp*)

Fotoğraf: Fotoğraf: Turgut Tarhan
Tuzgölü / Konya

Kaynak

Tıpırdamaz, R., Duman, H., Baysal, G., "Tuz Gölü ve Çevresindeki Bazı Endemik Halofit Bitkilerin Ekofizyolojisi", TÜBİTAK TBAG Proje No: 107T200 OCAK 2010